

TPSO JOURNAL

วารสาร สนย.

ปีที่ 5 ฉบับที่ 42 มกราคม 2558

รอบรู้ ตลาดข้าวไทย ในประเทศจีน

โอกาสส่งออกสินค้า
อุตสาหกรรมของไทย ปี 2558

โอกาสในการขยายตลาดสินค้า
เกษตรไทยสู่ AEC

การค้าระหว่างประเทศของไทย :
พฤศจิกายน 2557

สถานการณ์ราคาทองคำ
ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน
และราคาสินค้าเกษตร
: ธันวาคม 2557

สวัสดีปีใหม่ท่านผู้อ่านวารสาร สนย.ทุกท่านค่ะ ก้าวย่างเข้าสู่ปี 2558 ซึ่งเป็นปีที่ถูกรหลายสำนักเชื่อมั่นกันว่าเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มจะปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น และที่สำคัญปลายปีนี้ยังเป็นช่วงเวลาที่ดีสำหรับประเทศไทยในภูมิภาคอาเซียนจะรวมกันเป็นหนึ่งเดียวกันในนามประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ดูเหมือนว่าปี 2558 จะเป็นปีทองของการค้าการลงทุน และเป็นปีที่ประตูแห่งโอกาสเปิดกว้างมากที่สุดสำหรับประเทศเพื่อนบ้านทั้งสิบ

แต่โอกาสที่กล่าวถึง หากไม่ไขว่คว้าก็คงจะเป็นแค่อากาศ วารสาร สนย. จึงขอนำข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับโอกาสในการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยในปีนี้เป็นพิเศษมาให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุน สินค้ากลุ่มใดเหมาะกับตลาดชาติไหน อ่านก่อน รู้ก่อน ลงทุนก่อนในคอลัมน์ Special Talk

สำหรับ 'ข้าว' ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจส่งออกอันดับ 1 ของไทยนั้น ก็กำลังจะมีตลาดใหญ่อย่างจีนรองรับ หลังทั้งสองประเทศได้มีการลงนามใน MOU ค้าขายข้าวร่วมกัน คอลัมน์ Special Report 1 เลยรวบรวมข้อมูลเรื่องการตลาดข้าวในประเทศจีนและโอกาสของข้าวไทยในจีนมานำเสนอ ซึ่งถือเป็นโอกาสของชาวนาไทยที่จะได้ลิ้มรสชาติปากในคราวนี้ และเป็นโอกาสอันดีของไทยที่จะครองแชมป์การส่งออกข้าวไว้ได้อย่างเหนียวแน่นต่อไป

ส่วนคอลัมน์ Special Report 2 จะมาวิเคราะห์โอกาสในการขยายตลาดสินค้าเกษตรของไทยสู่ตลาด AEC ว่ามีโอกาสและอุปสรรคใดที่ผู้ประกอบการควรรู้อย่าง และนี่ถือเป็นของขวัญปีใหม่จากใจกองบรรณาธิการ สนย. ที่พร้อมมอบให้กับท่านผู้อ่านทุกท่านค่ะ

กองบรรณาธิการวารสาร สนย.

Contents

วารสาร สนย. ปีที่ 5 ฉบับที่ 42 มกราคม 2558

โอกาสส่งออกสินค้า อุตสาหกรรมของไทย ปี 2558	3
รอบรู้ตลาดข้าวในจีน	4-5
โอกาสในการขยายตลาดสินค้า เกษตรไทยสู่ AEC	6-7
ภาพรวมเศรษฐกิจไทย	8
ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า	9
การค้าระหว่างประเทศของไทย : พฤศจิกายน 2557	10
สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : ธันวาคม 2557	11
Global News	12

บรรณาธิการ

ผู้อำนวยการ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

ผู้จัดทำ

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถนนพญาธิ 1 ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0 2507 7895 โทรสาร 0 2547 5687

Getting Around with TPSO

สวัสดีปีใหม่ 2558 ค่ะ ท่านผู้อ่านทุกท่าน Getting around with TPSO ฉบับต้อนรับปีใหม่ 2558 ฉบับนี้มีเรื่องราวดีๆ ของชาว สนย. มาเล่าสู่กันฟัง

เมื่อวันที่ 12 - 14 ธันวาคม ที่ผ่านมา สนย. ได้จัดอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ "การสร้างพลังความร่วมมือร่วมใจ" (Harnessing The Power of Collaboration) ที่ จ.นครนายก เพื่อสร้างพลังบวกในการทำงานให้ข้าราชการ สนย. การสัมมนาครั้งนี้ให้ทั้งความรู้ ความสนุกสนาน ความสามัคคี และที่สำคัญได้พลังแห่งความร่วมมือร่วมใจกันมาเต็มเปี่ยม เราจะร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ในการขับเคลื่อน สนย. ไปสู่เป้าหมายตามที่คาดหวังไว้

และเมื่อวันที่ 7 ม.ค. 58 พวกเราชาวกระทรวงพาณิชย์ ได้มีพิธีทำบุญตักบาตรพระสงฆ์ 99 รูป เพื่อเป็นสิริมงคล เนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ พร้อมกันนี้ พวกเราก็ไม่ลืมที่จะเตรียมของขวัญเล็กๆ น้อยๆ จากใจ ลุง ป่า น้า อา และพี่ๆ จาก สนย. เพื่อมอบให้กับเด็กๆ ผู้ด้อยโอกาสเนื่องในโอกาสวันเด็กที่กำลังจะมาถึงด้วยเช่นกัน แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ ◯

โอกาสส่งออกสินค้า

อุตสาหกรรมของไทย ปี 2558

เศรษฐกิจโลกปี 2558 มีแนวโน้มปรับตัวไปเกณฑ์ที่ดิ่งขึ้นโดยเฉพาะตลาดสำคัญ เช่น จีน อินเดียและอาเซียน จึงเป็นโอกาสที่ผู้ส่งออกไทยจะรุกตลาดมากขึ้นในปีใหม่ 2558 นี้

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) คาดการณ์หลังจากภาวะถดถอยของเศรษฐกิจโลกในช่วงครึ่งแรกของปี 2557 คาดว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจของโลกในช่วงครึ่งหลังของปี 2557 จะปรับตัวดีขึ้นในระดับ 3.5% และจะปรับตัวขึ้นเล็กน้อยในไตรมาส 3.8% ในปี 2558 อย่างไรก็ตาม การเติบโตของเศรษฐกิจโลกจะยังคงไม่สมดุลและต้องประสบกับปัจจัยเสี่ยงอีกหลายประการ และเศรษฐกิจโลกน่าจะขยายตัวในระดับต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้

ในส่วนของกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คาดว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะเป็นไปอย่างช้าๆ โดยในปี 2557 จะขยายตัว 1.8% และขยับเป็น 2.3% ในปี 2558 ทั้งนี้เศรษฐกิจสหรัฐฯ จะยังคงฟื้นตัวอย่างช้าๆ เนื่องจากการใช้จ่ายของผู้บริโภคยังไม่ฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งและอัตราการจ้างงานยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ซึ่งจะส่งผลต่อการเติบโตของเศรษฐกิจโลกที่ยังคงเปราะบาง สำหรับจีนคาดว่าจะขยายตัว 7.4% ในปี 2557 และจะลดลงเหลือ 7.1% ในปี 2558 สำหรับความตึงเครียดของวิกฤติการณ์ทางการเมืองระหว่างประเทศรัสเซีย-ยูเครน และตะวันออกกลางก็จะส่งผลต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศดังกล่าว แต่ยังไม่แพร่กระจายไปยังส่วนอื่นของโลก แต่ผลจากการที่ยูโร-รัสเซียแบนการค้าระหว่างกันกลับส่งผลกระทบต่อไทย โดยผู้ประกอบการรัสเซียส่วนใหญ่นำสินค้าจากไทยมากขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มอาหาร ยานยนต์/ชิ้นส่วน และยางพารา ปัจจุบันไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของรัสเซียในอาเซียน ล่าสุดเมื่อเดือนธันวาคม 2557 ไทยส่งเนื้อสุกรไปรัสเซียเป็นครั้งแรกถึง 50 ตัน อย่างไรก็ตาม ผลจากการอ่อนตัวของค่าเงินรูเบิลเริ่มส่งผลกระทบต่อภาคท่องเที่ยวที่พบว่าปี 2557 จะมีนักท่องเที่ยวรัสเซียลดลงราวครึ่งหนึ่งจากที่ได้ตั้งเป้าไว้ อย่างไรก็ตาม ผลจากการที่สหรัฐฯ ทยอยมาเป็นผู้ส่งออกน้ำมันรายใหญ่ส่งผลกระทบต่อรายได้ของรัสเซียอย่างมาก เพราะรัสเซียเป็นผู้ส่งออกน้ำมันรายใหญ่เช่นกัน จะทำให้ความสัมพันธ์สหรัฐฯ-รัสเซียเปราะบางอย่างมาก

หันไปดูทางด้านอินเดียกันบ้าง IMF คาดว่าเศรษฐกิจในปี 2557 และ 2558 น่าจะขยายตัวในระดับที่ดี เนื่องจากความเชื่อมั่นในตลาดดีขึ้น อันเป็นผลมาจากมาตรการปฏิรูปเศรษฐกิจหลายด้าน มาตรการของรัฐบาลใหม่ที่ออกมาอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2557 คาดว่าจะขยายตัวอยู่ที่ 5.6% และจะขยายตัวต่อเนื่องไปอยู่ที่ระดับ 6.4% ในปี 2558 ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือนโยบาย “Make in India” ซึ่งส่งเสริม FDI โดยตรงที่คาดว่าจะระดมการลงทุนจากต่างประเทศมูลค่า 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐฯ จะไหลบ่า

เข้าอินเดียในปี 2558 ทั้งจากญี่ปุ่น จีน และสหรัฐฯ เพื่อใช้อินเดียเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออก สำหรับประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนา คาดว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะอยู่ที่ระดับ 4.4% ในปี 2557 และขยับเป็น 5% ในปี 2558 สำหรับเพื่อนบ้านเราในอาเซียน เวียดนามเป็นตลาดที่น่าจับตามองเป็นอย่างมาก เนื่องจากเกาหลีใต้ (ปัจจุบันเป็นนักลงทุนอันดับ 1) โดยเฉพาะซัมซุงได้ใช้เวียดนามเป็นฐานการผลิตสำคัญทั้ง Smartphone และตู้ต่อเรือ (เริ่มก่อสร้างปี 2558) ซึ่งจะส่งผลให้เวียดนามมีอุตสาหกรรมต่อเรือใหญ่เป็นอันดับ 2 ในอาเซียน รองจากสิงคโปร์ ส่วนฟิลิปปินส์ปี 2557 คาดว่าจะมีการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงสุดในอาเซียน (6.4%) โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนสำคัญจากการเติบโตของการบริการธุรกิจผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Business Process Outsourcing) เป็นสำคัญ ซึ่งกำลังจะแข่งขันอินเดียไปแล้ว

สำหรับสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกของไทย ที่น่าจับตามองรายการแรกเห็นจะเป็นกลุ่มยานยนต์ ในปี 2558 คาดว่ามีแนวโน้มที่ดี ในปี 2558 โดยมีปัจจัยบวก อาทิ รถยนต์นั่งขนาดเล็ที่สามารถเปิดตลาดใหม่ๆ ได้ต่อเนื่องจากปี 2557 โดยเฉพาะในตะวันออกกลาง อเมริกาเหนือ และอาเซียน ในกรณีของอาเซียนนั้นหลายประเทศได้เร่งพัฒนาประเทศเพื่อรองรับ AEC ปี 2558 ส่งผลให้มีความต้องการด้านยานยนต์เพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณาว่าประเทศไทยของ AEC พบว่า ตลาดฟิลิปปินส์เติบโตเร็วเนื่องจากการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว (เฉลี่ย +9% ต่อปี) และการเติบโตของภาคบริการผ่านระบบไอที (Call center และ Software ฯลฯ) ส่วนประเทศ CLMV เศรษฐกิจก็กำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากรัฐบาลเร่งพัฒนาประเทศรองรับ AEC ปี 2558 ทำให้ประชาชนมีกำลังซื้อเพิ่มเติม ประกอบกับประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของอาเซียน จึงมีความได้เปรียบในการแข่งขัน และเป็นที่น่าจับตามองเวียดนามที่มีการนำเข้ารถจักรยานยนต์มากขึ้น เนื่องจากการท่องเที่ยวขยายตัวเช่นกัน ส่วนตลาดออสเตรเลียก็มีลู่ทางที่สดใส เนื่องจากอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศชะลอตัวจึงต้องมีการนำเข้ามากขึ้นเป็นการทดแทน

สินค้าในกลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับมีแนวโน้มการส่งออกในเกณฑ์ที่ดีคาดว่าจะเติบโต 5% ในปี 2558 โดยตลาดหลักยังคงเป็นสหรัฐฯ ฮองกง และยุโรป เป็นที่น่าสังเกตว่าการส่งออกจากไทยไปหลายประเทศมีการขยายตัวอย่างมาก เช่น สวิตเซอร์แลนด์และเยอรมนีมีการนำเข้าจากไทยช่วง 11 เดือนแรกของปี 2557 ขยายตัว 29.26% และ 15.64% ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มพหุมีการนำเข้าจากไทยช่วง 11 เดือนแรกของปี 2557 ขยายตัวสูงถึง 97.10% ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป เนื่องจากมีความนิยมซื้อทองคำไว้เป็นสินทรัพย์และเพื่อการลงทุน ประกอบกับชาวจีนพหุจำนวนมาก ไม่นิยมฝากเงินกับธนาคาร

สำหรับสินค้าในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าคาดว่าจะการส่งออกจะเติบโตต่อเนื่องจากปี 2557 ที่ระดับ 5% โดยมีปัจจัยบวก อาทิ การเติบโตของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในเวียดนามที่ต้องการความแม่นยำสูงและมีการควบคุมอุณหภูมิที่คงที่ ทำให้มีความต้องการเครื่องปรับอากาศเพิ่มขึ้นสำหรับอุตสาหกรรมดังกล่าว ส่วนการส่งออกในหมวดเครื่องปรับอากาศไปยังตลาดสหรัฐอเมริกาเมื่ออัตราการเติบโตสูงถึง 34.44% ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2557 เป็นผลจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ มีการเติบโตของการก่อสร้างในประเทศมาก สำหรับกลุ่มอิเล็กทรอนิกส์คาดว่าจะการส่งออกปี 2558 จะขยายตัวเพียงเล็กน้อยเนื่องจากความต้องการในกลุ่มคอมพิวเตอร์ลดลงอันเป็นผลกระทบจากสินค้าทดแทนคือ Smartphone และ Tablet แม้จะมีปัจจัยบวกจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่เริ่มฟื้นตัวแข็งแกร่งมากขึ้นก็ตาม จึงควรที่ผู้ประกอบการไทยจะปรับตัวด้าน R&D และกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดโลกมากขึ้น รวมทั้งประเทศไทยอาจมีการพิจารณาจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์เป็นการเฉพาะเพื่อดึงดูดการลงทุนและเทคโนโลยีใหม่ๆ จากต่างประเทศมากขึ้น

สำหรับสินค้าในกลุ่มปิโตรเคมี (เม็ดและผลิตภัณฑ์พลาสติก) ซึ่งส่วนใหญ่ไทยจะผลิตเพื่อป้อนตลาดสำหรับส่งออกเป็นหลัก คาดว่าในปี 2558 เศรษฐกิจสหรัฐฯ และจีนซึ่งเป็นตลาดสำคัญของไทยจะดีกว่าปี 2557 ทำให้ปริมาณต่อของตลาดสินค้าปิโตรเคมีน่าจะมียอดส่งออกที่เพิ่มขึ้นด้วย

กล่าวโดยรวมแล้วการส่งออกไทยโดยเฉพาะตลาดใกล้บ้าน เช่น จีน อินเดียและอาเซียน ปี 2558 มีแนวโน้มที่ดี ผู้ส่งออกจึงควรที่จะรุกตลาดใกล้บ้านมากขึ้นก่อนที่การแข่งขันในตลาดจะทวีความรุนแรงมากขึ้นกว่าปัจจุบัน ○

รอบรู้ตลาดข้าวในจีน

สวัสดีครับ วารสาร TPSO ฉบับปีใหม่ 2558 นี้ ขอเริ่มด้วยข่าวดี 2 เรื่องของการส่งออกข้าวของประเทศไทย เรื่องแรกคือ การที่ไทยสามารถทวงแชมป์การส่งออกข้าวกลับคืนมาได้เมื่อปีที่แล้ว หลังจากที่โดนประเทศอินเดียแซงหน้าเมื่อปี 2556 โดยในปี 2557 ไทยสามารถส่งออกข้าวได้กว่า 10 ล้านตัน (ปี 2556 ไทยส่งออกข้าวได้ 6.37 ล้านตัน เป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากเวียดนามและอินเดีย) เรื่องที่สอง คือ เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2557 ไทยและจีนได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MOU) ว่าด้วยความร่วมมือด้านการค้าสินค้าเกษตร ระหว่างการเยือนไทยอย่างเป็นทางการของนายกรัฐมนตรีสี เค่อ เจียง ของจีน เพื่อเข้าร่วมประชุมสุดยอดผู้นำแผนงานการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ ที่กรุงเทพฯ โดยจีนมีแผนที่จะนำเข้าข้าวจากไทยเพิ่มขึ้นอีกจำนวน 2 ล้านตัน ซึ่งรายละเอียดจะมีการหารือกันต่อไป ซึ่งเมื่อปีที่แล้ว (2556) ไทยและจีนได้มีการลงนามใน MOU ระหว่างการเยือนไทยของนายกรัฐมนตรีจีนเช่นเดียวกัน โดยจีนจะซื้อข้าวไทยจำนวน 1 ล้านตัน ซึ่งขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการส่งมอบให้ครบตามกำหนด

ฉบับนี้จึงขอรวบรวมข้อมูลเรื่องการตลาดข้าวในประเทศไทย และโอกาสของข้าวไทยในตลาดจีน มาเล่าให้ท่านผู้อ่านได้รับฟัง ซึ่งการซื้อข้าวสองล้านตันดังกล่าวถือว่าเป็นของขวัญปีใหม่ให้กับชาวนาไทยและจะเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรของรัฐบาลส่วนหนึ่งในการจัดการกับสต็อกข้าวในปัจจุบันได้

1. การผลิตข้าวของจีน ข้าว นับเป็นธัญพืชที่สำคัญที่สุดในจีน ใช้พื้นที่เพาะปลูกประมาณร้อยละ 27-29 ของพื้นที่การเพาะปลูกธัญพืชของจีนโดยรวม โดยพื้นที่เพาะปลูกข้าวอยู่ทางตอนเหนือและตอนทางใต้ของประเทศ การปลูกข้าวของจีนจะต่างจากไทยคือ ปลูกปีละหนึ่งครั้ง ในช่วงเดือนมีนาคม-กรกฎาคม และเก็บเกี่ยวตั้งแต่ช่วงมิถุนายนจนถึงพฤศจิกายน (เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่มีความหนาวเย็นในช่วงเดือนพฤศจิกายน-มีนาคม) การเพาะปลูกโดยรวมมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยในช่วงกว่า 30 ปีที่ผ่านมา เพื่อแบ่งปันให้แก่การเพาะปลูกประเภทอื่น อย่างไรก็ตาม สัดส่วนพื้นที่การเพาะปลูกข้าวทางตอนเหนือ ซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวเมล็ดสั้น (พันธุ์ Japonica) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์เอื้อต่อการปลูกข้าวเมล็ดสั้นได้ดีกว่าและมีต้นทุนต่ำกว่าการปลูกข้าวชนิดอื่นขณะที่พื้นที่ปลูกข้าวพันธุ์ผสม (Hybrid) ในจีนก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีพื้นที่คิดเป็นกว่าร้อยละ 60 ของพื้นที่เพาะปลูกข้าวในปัจจุบัน ซึ่งจากการวิจัยพบว่า การปลูกข้าวพันธุ์ผสมนั้นให้ผลผลิตสูงกว่าข้าวพันธุ์ท้องถิ่นถึงร้อยละ 20 โดยเฉลี่ยแล้วจีนปลูกข้าวได้ปีละประมาณกว่า 140 ล้านตัน (ปี 2556 จีนผลิตข้าวได้ 143 ล้านตันข้าวสาร : ข้อมูลจาก USDA) จีนจึงเป็นผู้ผลิตข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลกคิดเป็นเกือบร้อยละ 30 ของการผลิตข้าวของโลก โดยมีอินเดียตามติดเป็นผู้ผลิตข้าวเป็นอันดับสองของโลก อนึ่ง จีนเป็นประเทศที่มีสต็อก

ข้าวมากที่สุดในโลก โดยอยู่ที่ประมาณ 46 ล้านตันในปี 2556 และคาดการณ์ว่าจะอยู่ในระดับนี้ไปอีกระยะหนึ่ง

2. การบริโภคข้าวในจีน ข้าวเป็นอาหารหลักของคนจีนเช่นเดียวกับประเทศไทย โดยชาวจีนบริโภคข้าวต่อหัวเฉลี่ย 90 กิโลกรัม/คน/ปี (ขณะที่ไทยบริโภคข้าวต่อหัวที่ 105 กิโลกรัม/คน/ปี ซึ่งมากกว่าจีน เนื่องจากชาวจีนยังนิยมการบริโภคเส้นหมี่หรือเส้นก๋วยเตี๋ยว) โดยพฤติกรรมบริโภคข้าวในแต่ละพื้นที่/เมืองมีความแตกต่างกัน โดยทางตอนใต้นิยมบริโภคข้าวเมล็ดยาวขณะที่ตอนเหนือนิยมบริโภคข้าวเมล็ดสั้น แต่ปัจจุบันข้าวเมล็ดยาวโดยเฉพาะข้าวหอมมะลิได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นในเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจ เช่น ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ เทียนจิน และเมืองรอง (Tier-2) ใหญ่ๆ เช่น ชิงเต่า ต้าเหลียน ฮีอาน ซึ่งส่วนหนึ่งเนื่องมาจาก

เริ่มมีกิจการร้านอาหารไทยเข้าไปตั้ง การที่จีนบริโภคข้าวเป็นอาหารหลัก ข้าวจึงมีความสำคัญอย่างมากในจีน การปล่อยให้มีการขาดแคลนหรือราคาที่สูงจะก่อให้เกิดปัญหาต่อรัฐบาลเป็นอย่างมาก เนื่องจากรายได้ต่อคนต่อปีของจีนยังต่ำอยู่ซึ่งสะท้อนเรื่องความเหลื่อมล้ำของรายได้และความเป็นอยู่ เช่นเดียวกับการผลิตข้าว ชาวจีนบริโภคข้าวมากที่สุดในโลก โดยเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละราว 120 ล้านตันในทศวรรษ 1980 เป็น 130 ในทศวรรษที่ 1990 และเฉลี่ยปีละ 140 ล้านตัน ในทศวรรษ 2000 โดยในปี 2556 ชาวจีนบริโภคข้าว 144 ล้านตัน ซึ่งไม่เพียงพอต่อการผลิตในประเทศอย่างไรก็ดี แนวโน้มการบริโภคข้าวของจีนมีแนวโน้มลดลงโดยเฉพาะคนในเมืองที่หันมาบริโภคข้าวน้อยลงและหันไปนิยมอาหารตะวันตกมากขึ้นเนื่องจากจีนได้เริ่มเปิดประเทศมากขึ้นและได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างชาติ

3. การนำเข้า-ส่งออกข้าวของจีน การส่งออกข้าวของจีนมีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปี 2550 โดยการส่งออกอยู่ที่ประมาณปีละ 3-4 แสนตันในช่วงที่ผ่านมา การส่งออกส่วนใหญ่เป็นข้าวคุณภาพต่ำ ขณะที่การนำเข้านั้น จีนเป็นผู้นำเข้าข้าวมากที่สุดในโลก โดยหลังจากเปิดประเทศในทศวรรษ 1970 จีนเริ่มนำเข้าข้าวเพิ่มขึ้นแต่ก็เป็นไปอย่างผันผวน มีการนำเข้ามากที่สุดประมาณ 2 ล้านตันในช่วงปี 1996-1997 ทั้งนี้ การเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลกในปี 2001 ทำให้จีนมีข้อผูกพันในการนำเข้าข้าว ซึ่งจีนกำหนดโควตาภาษี (Tariff Rate Quota: TRQ) ไว้ที่ 5.32 ล้านตัน/ปี จำแนกเป็นข้าวเมล็ดสั้นและเมล็ดยาวอย่างละครึ่ง โดยข้าวในโควตาเสียภาษีอัตราร้อยละ 1 ของราคา CIF ส่วนนอกโควตาเสียภาษีอัตราร้อยละ 65 ของราคา CIF โดยการกำหนดอัตราภาษีนอกโควตาสูงเช่นนี้เพื่อปกป้องผู้ผลิตในประเทศ ทั้งนี้ที่ผ่านมาจีนไม่เคยนำเข้าเกินกว่าที่ผูกพันเอาไว้ โดยปี 2556 นำเข้า 3.14 ล้านตัน ส่วนในปี 2557 และ 2558 คาดการณ์ว่าจะมีการนำเข้าสูงขึ้นถึง 4 ล้านตัน โดยเหตุผลหนึ่งอาจเป็นเรื่องความกังวลเรื่องความมั่นคงทางอาหารในประเทศจากสภาวะอากาศที่ผันผวนซึ่งอาจจะกระทบต่อการผลิตในประเทศ ทั้งนี้ การนำเข้าข้าวที่จีนนำเข้าจะต้องขอโควตาจำเป็นต้องมีคุณสมบัติและเงื่อนไขต่างๆ ตามที่รัฐบาลกำหนด ซึ่งเงื่อนไขเหล่านี้บางส่วนหนึ่งที่เป็นอุปสรรคในการนำเข้า ซึ่งที่ผ่านมา COFCO ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับการเกษตรของจีนสามารถรองรับสัดส่วนการจัดสรรโควตาจากรัฐบาลได้มากที่สุด และในการซื้อขายแบบรัฐต่อรัฐนั้น รัฐบาลจีนได้กำหนดให้ COFCO เป็นผู้นำเข้าได้แต่เพียงผู้เดียว

4. ตลาดข้าวไทยในจีน ในช่วงที่ผ่านมา ไทยส่งข้าวไปจีนเฉลี่ยปีละประมาณ 2-3 แสนตัน ขณะที่ส่งออกไปฮ่องกงปีละ 2-3 แสนตันเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ปริมาณการส่งออกในช่วง 3-4 ปีที่ผ่านมามีความผันผวนเนื่องจากราคาข้าวไทยสูงในบางปี แต่ในปี 2557 คาดว่าจะส่งได้ประมาณ 5-6 แสนตัน โดยส่วนใหญ่ส่งเป็นข้าวขาวและข้าวหอมมะลิ ช่องทางการจัดจำหน่าย (Distribution Channel) ข้าวของไทยนั้นจะผ่านผู้นำเข้ารายใหญ่เช่น COFCO ที่นำเข้าข้าวไทยและบรรจุหีบห่อใหม่ภายใต้ Brand COFCO รวมทั้งตัวแทนจำหน่ายที่ได้รับโควตาและกระจายต่อไปยังภัตตาคาร โรงแรม ไฮเปอร์มาเกต และซูเปอร์มาร์เกต เช่น Walmart, Carrefour, Lotus (ของบริษัทยูนิลี) หรือ ซีพี ซึ่งจำหน่ายข้าวหอมมะลิแบรนด์ข้าวตราฉัตรที่เป็นที่นิยมของผู้บริโภคจีน) โดยการนำเข้าจากไทยประมาณร้อยละ 80 จะนำเข้าผ่านทางตอนใต้ของจีน (มณฑลกว่างตุง) มากที่สุดเนื่องจากมีท่าเรือและระยะการขนส่งจากประเทศไทยใกล้ที่สุด และจะกระจายต่อไปในเมืองต่างๆ ในแผ่นดินใหญ่ ทั้งนี้ ในสายตาคนจีน ข้าวไทยเป็นข้าวคุณภาพดีโดยเฉพาะข้าวหอมมะลิเป็นข้าว Premium มีภาพลักษณ์ที่ดีและมีชื่อเสียงมากในหมู่คนจีน ราคาข้าวหอมมะลิไทยแท้ในจีนอยู่ที่ประมาณกิโลกรัมละ 80 บาท ขณะที่ข้าวเมล็ดสั้นคุณภาพดีที่ชาวจีนนิยมอยู่ที่ประมาณกิโลกรัมละ 30-50 บาท

ทั้งนี้กระทรวงพาณิชย์ โดยกรมการค้าต่างประเทศได้มีการกำหนดมาตรฐานและการตรวจข้าวส่งออกซึ่งข้าวที่ได้มาตรฐานและส่งออกจากประเทศไทยจะมีสัญลักษณ์เครื่องหมายการค้ารวงข้าวสีเขียวของกรมการค้าต่างประเทศติดอยู่ที่ถุง ขณะที่ทางฝ่ายจีนก็จะมีหน่วยงาน AQSIQ ทำหน้าที่ตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพข้าวนำเข้าและมีหน่วยงาน C.I.C.C ที่ได้รับการรับรองจาก AQSIQ ของจีน ทำหน้าที่ตรวจสอบที่ประเทศไทยก่อนส่งออก อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาปัญหาในการปลอมปนข้าว (คือนำข้าวหอมมะลิไทยมาผสมกับข้าวชนิดอื่น หรือแม้แต่เป็นข้าวอื่นที่ไม่ใช่ข้าวหอมมะลิมาบรรจุขาย) และการปลอมเครื่องหมายการค้ารวงข้าวสีเขียว ก็ยังมีมาต่อเนื่องและพบเห็นอยู่เสมอ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ได้พยายามแก้ไขปัญหาตลอด รวมทั้งได้พยายามให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ตรารวงข้าวสีเขียวให้ผู้บริโภคจีนได้มีความเข้าใจมากขึ้นเพื่อให้เลือกซื้อได้อย่างถูกต้อง

อนาคตของข้าวไทยในจีนมีความหวังอีกครั้ง จากการที่ราคาข้าวกลับมามีอยู่ในภาวะปกติ ซึ่งเป็นโอกาสของผู้ประกอบการไทยที่จะส่งข้าวไปยังจีนมากขึ้น โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ประเทศไทยควรรักษาระดับราคาข้าวไม่ให้ผันผวนเหมือนเช่นปีที่ผ่านมาที่ทำให้ลูกค้ารายใหญ่หันไปซื้อข้าวจากประเทศอื่น ซึ่งแม้ว่าไทยจะสามารถดึงลูกค้ารายใหญ่กลับมาได้แล้ว แต่เหตุการณ์ดังกล่าวก็ทำให้เกิดความไม่มั่นคงทางราคาและกระทบต่อแผนการจัดซื้อของลูกค้า และอาจทำให้ไทยเสียฐานลูกค้าไปได้
2. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ตราข้าวหอมมะลิไทยให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นในตลาดจีน โดยเฉพาะเมืองรอง (Tier-2) ในมณฑลที่มีกำลังซื้อสูงของจีน เช่น เมืองเซี่ยเหมิน หังโจว ชิงเต่า ต้าเหลียน เป็นต้น ที่ปัจจุบันผู้บริโภคมีอำนาจการซื้อสูงและนิยมของที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ ควรให้ความรู้และประชาสัมพันธ์ตราเครื่องหมายหอมมะลิไทย (ตรารวงข้าวสีเขียว) เพื่อให้ชาวจีนได้เลือกซื้อข้าวที่มีคุณภาพได้มาตรฐานจากไทยจริงๆ
3. พัฒนาสินค้าให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
 - 3.1 การออกแบบรูปแบบการหีบห่อ (Packaging) ให้มีความน่าสนใจมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันคนจีนให้ความสำคัญมาก เช่น อาจลดขนาดบรรจุให้เล็กลง (เช่น ขนาด 2 กิโลกรัม) เพื่อสะดวกในการมอบของขวัญในช่วงเทศกาลสำคัญ เช่น ปีใหม่ หรือ ตรุษจีน
 - 3.2 ส่งเสริมตลาดข้าวชนิดอื่น เพื่อเพิ่มความหลากหลายของข้าวไทยในตลาดจีน เช่น ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ข้าวไรซ์เบอร์รี่ เป็นต้น เนื่องจากคนจีนรุ่นใหม่ที่มีกำลังซื้อได้หันมาใส่ใจในสินค้าสุขภาพมากขึ้น
 - 3.3 สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ทำจากข้าวเช่น ขนมขบเคี้ยว ขนมกรุบกรอบ หรือ Snack นั้น จะเป็นที่นิยมทางตอนใต้ของประเทศมากกว่าทางภาคอื่นๆ ของจีน ซึ่งผู้ประกอบการไทยควรที่จะเรียนรู้ สสำรวจและทดสอบตลาดช่องทางหนึ่งคือ การเข้าร่วมกิจกรรมแสดงสินค้าในพื้นที่ต่างๆ ในจีนแผ่นดินใหญ่ซึ่งจัดโดยสำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ณ กรุงปักกิ่ง และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศทั้ง 7 แห่งในจีนแผ่นดินใหญ่ ได้แก่ เชียงไฮ่ กวางโจว หนานหนิง เซี่ยเหมิน ฉิงตู ซืออัน และคุนหมิง ○

โอกาสในการขยายตลาดสินค้าเกษตรไทยสู่ AEC

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ถือเป็นหนึ่งในความร่วมมือหลักของการรวมกลุ่มเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสมาชิก ในฐานะที่ไทยเป็นประเทศสมาชิกย่อมมีส่วนได้ส่วนเสียจากการรวมกลุ่มดังกล่าว ซึ่งเป็นได้ทั้งโอกาสและอุปสรรคต่อการส่งออกของไทยโดยเฉพาะสินค้าเกษตร จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงสถานการณ์สินค้าเกษตรไทยในปัจจุบัน เพื่อมาวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรค เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะที่จะเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจภาคการเกษตรของไทยต่อไป

สถานการณ์สินค้าเกษตรไทยในปัจจุบันกับการเข้าสู่ตลาดประชาคมอาเซียน AEC

ประเทศไทยมีชื่อเสียงในฐานะที่เป็น kitchen of the world ภาคการเกษตรมีขนาดใหญ่และมีความสำคัญสูงประเทศหนึ่งในภูมิภาคอาเซียนเนื่องจากการมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ และมีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมการเกษตรมากที่สุด ซึ่งส่งผลให้ไทยสามารถผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน มีความโดดเด่นและแตกต่างจากประเทศคู่แข่งรวมทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายจนสินค้าเกษตรหลายชนิดเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั่วโลก

ทั้งนี้ การเคลื่อนย้ายสินค้าเสรีในกลุ่มประเทศสมาชิก AEC ซึ่งเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่งผลให้สินค้าเกษตรของไทยสามารถเข้าสู่ตลาด AEC ได้สะดวกยิ่งขึ้นจากการลดภาษีนำเข้าของประเทศสมาชิก อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอุปสรรคด้านกำแพงภาษีจะลดลงไปมาก แต่ยังมีมาตรการพิเศษด้านภาษีและไม่ใช่ภาษีที่บางประเทศในอาเซียนยังคงมีใช้อยู่ กล่าวคือ

มาตรการภาษี พบว่าบางประเทศ เช่น อินโดนีเซีย, มาเลเซียและฟิลิปปินส์ ต่างกำหนดให้สินค้าข้าวอยู่ในรายการสินค้าที่มีความอ่อนไหวสูง (High Sensitive List) และยังคงอัตราภาษีนำเข้าอยู่ระหว่าง ร้อยละ 30-40¹

มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers: NTBs) เช่น กฎระเบียบต่างๆ และการควบคุมมาตรฐานคุณภาพของสินค้าเกษตร ตัวอย่างของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี (NTB) ของประเทศสมาชิกอาเซียนที่อาจกระทบกับการค้าสินค้าเกษตรของไทย เช่น

- **อินโดนีเซีย** การส่งออกข้าวไปยังอินโดนีเซียจะต้องมีการขออนุญาตจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่รับผิดชอบด้านโลจิสติกส์ (The Bureau of Logistics: BULOG) ซึ่งมีหน้าที่ดูแลเสถียรภาพของราคาและปริมาณสินค้าเกษตรที่สำคัญภายในประเทศ² อีกทั้งข้าวบางประเภทยังจะต้องได้รับการเห็นชอบการนำเข้าจากกระทรวงเกษตร³ นอกจากนี้ สินค้าเกษตรจำพวก ถั่วเหลือง ข้าวโพด ข้าว และน้ำตาลนั้น ผู้นำเข้าจะต้องมีใบอนุญาตพิเศษในการนำเข้าด้วย

- **ฟิลิปปินส์** มีการนำเข้าข้าวแบบจำกัดปริมาณ (Quantity Restrictions : QRs) ภายใต้กรอบความตกลงต่อองค์การการค้าโลก WTO ซึ่งอยู่ระหว่างต่ออายุมาตรการ และเป็นสินค้าอ่อนไหวสูงภายใต้กรอบการค้าอาเซียน
- **สิงคโปร์** มีความเข้มงวดในการตรวจสอบคุณภาพการนำเข้าสินค้าเกษตรซึ่งจะต้องเป็นไปตามระเบียบของหน่วยงาน Agri-Food Veterinary Authority (AVA) และ Food Control Department (FCD) ที่รับผิดชอบด้านการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานสินค้า เช่น การนำเข้าผักและผลไม้ จะต้องผ่านการสุ่มตรวจ หากพบสารตกค้างใดๆ จะถูกพิจารณาส่งสินค้ากลับ หรือเผาทำลายได้ทันที รวมถึงอาจส่งฟ้องศาลเพื่อดำเนินคดีได้
- **มาเลเซีย** การนำเข้าสินค้าเกษตรของมาเลเซียจะต้องได้รับ Import Licenses จาก Food Safety and Quality Control Division, Ministry of Health โดยจะมีการตรวจสอบสารพิษตามประกาศของ Malaysian Food Regulation 1985

จะเห็นว่ากรมเปิด AEC แม้จะได้รับสิทธิพิเศษทางภาษี แต่ยังคงมีอุปสรรคในเรื่องของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีอยู่ ดังนั้น ภาครัฐจึงไม่ควรมองข้ามการหาแนวทางลดอุปสรรคทางการค้าเหล่านี้กับประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อให้การส่งออกสินค้าเกษตรของไทยไปยังตลาด AEC สามารถทำได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น

ที่มา : ¹ <http://www.dft.go.th/>

² http://www.gbgingonesia.com/en/agriculture/directory/2014/bulog_persero_interview.php

³ <http://aec.ditp.go.th/>

สินค้าเกษตรของไทยใน AEC : โอกาส และอุปสรรค

จากภาพรวมของสินค้าเกษตรของไทยในปัจจุบัน กับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี 2558 ถือเป็นมิติใหม่ในทางเศรษฐกิจและการค้าในภูมิภาคนี้ นับว่าเป็นโอกาสสำคัญในการขยายตลาดสินค้าเกษตรของไทย ซึ่งแน่นอนว่าการเปิด AEC จะนำไปสู่ผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบต่อสินค้าเกษตรของไทย ในที่นี้ จะวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคในการขยายตลาดสินค้าเกษตรของไทยสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ดังนี้

โอกาส

1. จากการที่ทุกประเทศจะต้องลดภาษีนำเข้าสินค้าจากประเทศสมาชิกเหลือ 0% ในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ทำให้สินค้าไทยสามารถส่งไปขายในประเทศสมาชิก AEC ได้อย่างเสรี ซึ่งเป็นช่องทางให้ไทยสามารถส่งออกสินค้าเกษตรไปสู่ตลาด AEC ได้มากขึ้น
2. จากการที่ประเทศไทยมีที่ตั้งเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค และจากการเปิดเสรีด้านการบริการ จึงเป็นโอกาสสำคัญที่ประเทศไทยจะพัฒนาระบบโลจิสติกส์ซึ่งมีความสำคัญต่อการส่งสินค้าเกษตรของไทยจากจุดต้นทางไปยังจุดหมายตามความต้องการของผู้บริโภคและประหยัดเวลาในการขนส่งสินค้าเกษตรเพื่อให้ถึงมือผู้บริโภคในกลุ่มประเทศ AEC อีกทั้งรัฐบาลมีแผนการตัดถนนเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก และเหนือ-ใต้ ตามโครงการความร่วมมืออนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง พร้อมทั้งมีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษในจังหวัดชายแดนรวมถึงโครงการความร่วมมือกับรัฐบาลจีนที่จะสร้างรถไฟทางคู่ เส้นทาง หนองคาย-โคราช-แก่งคอย-ท่าเรือมาบตาพุด และ แก่งคอย-กรุงเทพฯ จึงเกิดความสะดวกในการขนส่งมากยิ่งขึ้นในอนาคต
3. หากจะวิเคราะห์ศักยภาพของสินค้าเกษตรไทยที่จะส่งออกไปยังตลาด AEC ถือว่า ความเชื่อมั่นด้านคุณภาพของสินค้าอาหารไทยในสายตาผู้บริโภคอยู่ในเกณฑ์ดีเมื่อเทียบกับประเทศ CLMV เพราะสินค้าส่วนหนึ่งผลิตเพื่อการส่งออก ผู้ผลิตจำเป็นต้องยกระดับการผลิตเข้าสู่มาตรฐานระหว่างประเทศ⁴
4. ในกลุ่ม CLMV หรือกลุ่มประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม ถือเป็นตลาดที่มีศักยภาพสูง เนื่องจากอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับสูง จากข้อมูลของ IMF⁵ คาดการณ์ปี 2015 เศรษฐกิจของกลุ่มประเทศดังกล่าวจะเติบโตในอัตรา 7.3%, 7.8%, 7.8% และ 5.6% ตามลำดับจึงเป็นโอกาสสำคัญที่ผู้ประกอบการสินค้าเกษตรไทยควรรีบเข้าไปเจาะตลาด
5. หากพิจารณาในเรื่องการเปิดเสรีด้านการลงทุน ผู้ประกอบการไทยควรใช้โอกาสนี้เข้าไปทำสัญญาการปลูกข้าวแบบ Contract farming ในประเทศเพื่อนบ้านที่มีต้นทุนปัจจัยการผลิตต่ำ เช่น เมียนมาร์ ลาว กัมพูชา

อุปสรรค

1. จากการที่กลุ่มประเทศในภูมิภาคนี้มีภูมิประเทศคล้ายคลึงกัน จึงมีสินค้าพืชเป็นยุทธศาสตร์ที่คล้ายคลึงกัน และทุกประเทศต่างก็พยายามที่จะปกป้องสินค้าและอุตสาหกรรมภาคเกษตรของตน จึงย่อมมีการแข่งขันในสินค้าเกษตรรายการเดียวกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้⁶
2. กลุ่มประเทศ CLMV ที่ถือว่าไทยมีศักยภาพสูงนั้น แต่หากมองในแง่กำลังซื้อก็พบว่า เป็นกลุ่มประเทศที่มีกำลังซื้อต่ำ ซึ่งรายได้ประชาชาติต่อหัวของกัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม รวมกัน 4 ประเทศ ในปี 2013 มีเพียง 5,692 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี⁷ ยังต่ำกว่ารายได้ประชาชาติต่อหัวของไทยเพียงประเทศเดียว ในปี 2013 อยู่ที่ 5,779 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี⁸ โดยหากจะมองในแง่กลยุทธ์การทำธุรกิจ อาจจะพิจารณาการย้ายเป้าหมายไปมองที่กลุ่ม มาเลเซีย และสิงคโปร์ ที่มีรายได้ประชาชาติต่อหัวอยู่ที่ 10,538 และ 55,182 ดอลลาร์สหรัฐต่อปี⁹ ตามลำดับ ซึ่งมีกำลังซื้อสูงและจะเป็นตลาดยุทธศาสตร์ในแง่ที่จะนำเงินเข้าประเทศไทยได้มากกว่า
- นอกจากนี้ข้าวไทยยังคงต้องเผชิญกับการแข่งขันในด้านราคากับประเทศคู่แข่งในอาเซียนด้วยตนเอง อาทิ เวียดนาม กัมพูชา และในอนาคตอาจจะเพิ่มมาที่มีต้นทุนในการผลิตข้าวต่ำกว่าประเทศไทย ซึ่งอาจส่งผลให้ส่วนแบ่งการตลาดของการส่งออกข้าวไทยในอาเซียนปรับลดลง
3. อาจมีกลุ่มทุนจากประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น สิงคโปร์ เข้ามาตั้งบริษัท และยึดครองธุรกิจการทำนาในไทยได้¹⁰ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดข้อเสียเปรียบของผู้ประกอบการไทยและการทำนาในรูปแบบ Contract farming อาจส่งผลเสียให้ผู้บริโภคข้าวในประเทศไทยต้องซื้อข้าวในราคาสูงขึ้น¹⁰

ที่มา : ⁴ <http://www.thai-aec.com/158#ixzz21g61Ou1E>

⁵ <http://www.imf.org/>

⁶ <http://www.thai-aec.com/158#ixzz21g61Ou1E>

⁷ <http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD>

⁸ <http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD>

⁹ <http://www.thai-aec.com/242>

ข้อเสนอแนะ

1. ควรใช้โอกาสในการเข้าสู่ AEC เป็นจุดเริ่มต้นในการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการเกิดความตื่นตัวและยกระดับมาตรฐานคุณภาพสินค้า ซึ่งไม่เพียงแต่จะเป็นประโยชน์ต่อการเข้าสู่ตลาดในภูมิภาคอาเซียนเท่านั้น ยังสามารถใช้โอกาสนี้ในการขยายตลาดสินค้าเกษตรของไทยไปสู่ตลาดอื่นๆ นอกจากอาเซียน เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น เป็นต้น
2. ภาครัฐควรเพิ่มบทบาทในการเจรจาลดอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษีกับประเทศสมาชิกในภูมิภาคอาเซียนโดยเฉพาะสินค้าที่ไทยยังต้องเผชิญกับข้อจำกัด เช่น ข้าวไทย ซึ่งบางประเทศยังมีมาตรการกีดกันทางการค้าทั้งในรูปแบบภาษีและไม่ใช่ภาษี
3. ส่งเสริมและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการเกี่ยวกับการพัฒนาด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการ เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทั้งในด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ และช่องทางการกระจายสินค้า
4. ภาครัฐควรกำหนดนโยบายเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการในการลดต้นทุนการผลิตในด้านต่างๆ เช่น ค่าวัตถุดิบการผลิต และค่าขนส่ง เป็นต้น
5. จากตัวอย่างสินค้าเกษตรที่ไทยส่งออกไปสู่ตลาด AEC พบว่า สินค้ายุทธศาสตร์สำคัญที่ไทยมีส่วนแบ่งการตลาดที่สำคัญในอาเซียน คือ ข้าว และมันสำปะหลัง โดยในปี 2013 แม้ว่าข้าวไทยยังมีมูลค่าการส่งออกสู่ตลาดโลกอยู่ที่ 4,420.36 ล้านดอลลาร์สหรัฐ¹¹ มากกว่าเวียดนามที่มีมูลค่าอยู่ที่ 2,925 ล้านดอลลาร์สหรัฐ¹² เวียดนามยังคงเป็นคู่แข่งที่ไทยต้องจับตามอง ฉะนั้น หน่วยงานภาครัฐจึงควรส่งเสริมศักยภาพของสินค้าเหล่านี้ เพื่อให้ไทยสามารถเป็นผู้ส่งออกรายสำคัญได้ ทั้งนี้ สำหรับสินค้าข้าว ภาครัฐควรส่งเสริมให้มีโครงการผลิตข้าวชนิดขั้นตึกใหม่อย่างยั่งยืน เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิต และขยายตลาดข้าวคุณภาพขั้นดีให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย นำไปสู่การสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันให้กับเกษตรกรไทยอย่างยั่งยืน
6. การที่ ASEAN ให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) ตามแผนการบูรณาการความมั่นคงด้านอาหารของอาเซียน (ASEAN Integrated Food Security (AIFS) โดยได้มีการริเริ่มระบบข้อมูลความมั่นคงด้านอาหาร ซึ่งแผนดังกล่าวยังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมตลาดการค้าสินค้าอาหาร ซึ่งจะทำให้ ASEAN มีความสำคัญในระบบเศรษฐกิจโลกและมีผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นไทยในฐานะประเทศสมาชิก ควรใช้โอกาสนี้ในการเจรจาเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการส่งออกสินค้าเกษตรของไทยให้มากขึ้นเพื่อการเป็นครัวโลกที่ยั่งยืนต่อไป ○

¹⁰ <http://www.kriengsak.com/issues/contract-farming-0>

¹¹ <http://www2.ops3.moc.go.th/>

¹² http://www.gso.gov.vn/default_en.aspx?tabid=491

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจของไทย เดือนพฤศจิกายน 2557 ในภาพรวมมีสัญญาณชะลอตัว เมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา สะท้อนได้จากภาคการส่งออกสินค้าและการลงทุนภาคเอกชนที่ชะลอตัวลง นอกจากนี้ การบริโภคภาคเอกชนยังคงทรงตัว ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศยังขยายตัวได้ต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา

เสถียรภาพเศรษฐกิจในประเทศ เดือนพฤศจิกายน 2557 อยู่ในเกณฑ์ดี โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปขยายตัวร้อยละ 1.3 ชะลอตัวลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า จากการลดลงของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกและการปรับโครงสร้างราคาน้ำมันชายปลึกในประเทศไทย อัตราการว่างงานอยู่ระดับต่ำที่ร้อยละ 0.5 ของกำลังแรงงานรวม สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ข้อมูลล่าสุด เดือนตุลาคม 2557 อยู่ที่ร้อยละ 46.5 ซึ่งถือว่าสถานะหนี้ของไทยยังมีความมั่นคง และต่ำกว่ารอบความมั่นคงทางการคลังที่ตั้งไว้ คือไม่เกินร้อยละ 60.0

เสถียรภาพเศรษฐกิจนอกประเทศ อยู่ในระดับมั่นคง สะท้อนได้จากทุนสำรองระหว่างประเทศเดือนพฤศจิกายน 2557 ยังอยู่ในระดับสูงที่ 158.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งสูงกว่าหนี้ต่างประเทศระยะสั้นประมาณ 2.7 เท่า และสามารถรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้

ภาคอุปทาน เดือนพฤศจิกายน 2557 ในภาพรวมชะลอตัวต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา ภาคเกษตรกรรม สะท้อนได้จากดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรที่หดตัวร้อยละ 13.9 โดยเฉพาะข้าวเปลือกเจ้า เนื่องจากได้รับผลกระทบจากปัญหาภัยแล้ง และยางพารา เนื่องจากฝนตกชุกในพื้นที่ภาคใต้ไม่สามารถกรีดยางได้ ดัชนีราคาสินค้าเกษตร หดตัวเช่นกันที่ร้อยละ 8.3 ตามการลดลงของราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลก สำหรับภาคอุตสาหกรรม สะท้อนได้จากดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ซึ่งหดตัวร้อยละ 3.5 ขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศขยายตัวต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา โดยขยายตัวร้อยละ 2.5 สะท้อนได้ว่านักท่องเที่ยวต่างประเทศมีความเชื่อมั่นต่อสถานการณ์ในประเทศไทย

การบริโภคภาคเอกชน เดือนพฤศจิกายน 2557 มีสัญญาณทรงตัวเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา สะท้อนได้จากยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ และ ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภค ที่ขยายตัวร้อยละ 0.6 และ 1.7 ตามลำดับ ขณะที่ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่งและยอดจำหน่ายรถจักรยานยนต์ หดตัวที่ร้อยละ 27.7 และ 12.0 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นผลจากการที่ราคาสินค้าเกษตรหดตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้รายได้เกษตรกรลดลง และส่งผลต่อการบริโภคและการใช้จ่ายของภาคเอกชน

การลงทุนภาคเอกชน เดือนพฤศจิกายน 2557 ในภาพรวมชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับเดือนที่ผ่านมา สะท้อนได้จากปริมาณนำเข้าสินค้าทุน และ ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์ ที่หดตัวร้อยละ 8.5 และ 17.4 ตามลำดับ นอกจากนี้ การลงทุนในหมวดก่อสร้างยังคงชะลอตัว สะท้อนจากภาษีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ยอดขายปูนซีเมนต์และยอดขายเหล็ก ที่หดตัวลงร้อยละ 12.6 8.8 และ 9.1 ตามลำดับ ○

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, เว็บไซต์สำนักงานสถิติของประเทศต่างๆ, IMF (*คาดการณ์เดือน ต.ค. 57)

ประเทศ	อัตราเงินเฟ้อ	Real GDP	Real GDP ปี 57
	เฉลี่ยปี 2557 (ม.ค. - พ.ย. 57)	ปี 56 (%y-o-y)	คาดการณ์โดย IMF*
ไทย	2.02	2.9	1.0
มาเลเซีย	3.2	4.7	5.9
ฟิลิปปินส์	4.3	7.2	6.2
สิงคโปร์	1.1	4.1	3.0
จีน	2.0	7.7	7.4
อินโดนีเซีย	6.24	5.8	5.2
อินเดีย	7.42	4.4	5.6
เวียดนาม	4.30	5.4	5.5

ข้อมูลเศรษฐกิจไทย	ปี 56	ปี 57			
	ทั้งปี	Q2	Q3	ต.ค	พ.ย.
Real GDP (%y-o-y)					
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.9	0.4	0.6	-	-
เสถียรภาพเศรษฐกิจ					
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้าน USD)	-2.45	0.5	-1.5	2.6	-
ทุนสำรองระหว่างประเทศ (พันล้าน USD)	167.2	168.2	161.5	160.6	158.5
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%y-o-y)	2.18	2.47	2.0	1.5	1.3
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%y-o-y)	1.00	1.71	1.8	1.7	1.6
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	45.7	46.6	47.2	46.5	-
อัตราการว่างงาน (%)	0.7	1.0	0.8	0.8	0.5
การส่งออก - นำเข้า (%y-o-y)					
มูลค่าการส่งออกในรูป USD	-0.32	0.30	-1.8	4.0	-1.0
มูลค่าการนำเข้าในรูป USD	0.17	-12.59	-1.3	-4.9	-3.5
อุปทาน (%y-o-y)					
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร	-2.3	4.2	-0.5	-14.7	-13.9
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร	-0.8	-6.9	-7.2	-8.6	-8.3
ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	-3.3	-4.8	-3.9	-2.9	-3.5
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	18.8	-13.4	-10.1	6.1	2.5
การบริโภคเอกชน (%y-o-y)					
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่	-0.7	0.3	2.3	-1.7	0.6
ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่ง	-6.1	-37.7	-38.3	-28.0	-27.7
ยอดจำหน่ายรถจักรยานยนต์	-6.0	-18.2	-8.1	-7.6	-12.0
ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคในรูป USD	4.4	0.4	0.4	7.3	1.7
การลงทุนเอกชน (%y-o-y)					
ปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูป USD	-5.9	-12.6	0.0	-3.1	-8.5
ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์	-8.4	-30.6	-20.4	-13.6	-17.4
ภาษีธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	18.1	-5.9	-2.1	-2.9	-12.6
ยอดขายปูนซีเมนต์	8.3	-3.0	-2.9	-5.7	-8.8
ยอดขายเหล็ก	7.9	3.0	-10.5	0.5	-9.1

ตัวชี้วัด เศรษฐกิจการค่า

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนธันวาคม 2557 มีค่าเท่ากับ 106.65 เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2557 ดัชนีลดลงร้อยละ 0.50 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อนสูงขึ้นร้อยละ 0.60 เป็นเงินเฟ้อที่สูงขึ้นในอัตราชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมาซึ่งเท่ากับร้อยละ 1.26 เนื่องจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงขายปลีกภายในประเทศที่ปรับตัวลดลงตามราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง และการดำเนินนโยบายเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างราคาพลังงานในประเทศของรัฐบาล รวมทั้งไข่ไก่ เนื้อสุกร ไก่สด ผัก และผลไม้ มีราคาปรับลดลง เนื่องจากผลผลิตเข้าตลาดอย่างต่อเนื่อง เฉลี่ยเดือนมกราคม - ธันวาคม 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 1.89

สำหรับภาคการถ่านหินเพื่อปี 2558 กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.8 - 2.5

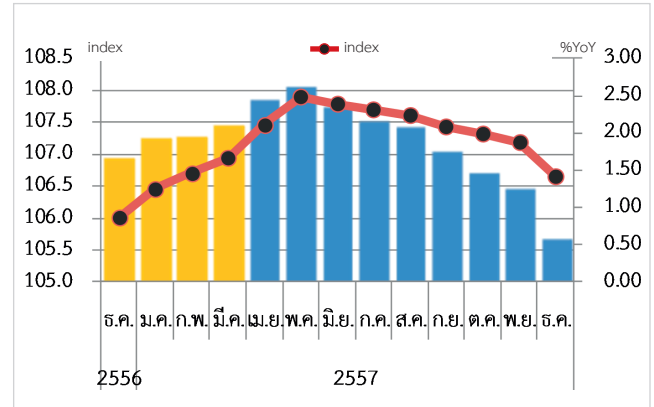
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศ (เป็นดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ ที่หักสินค้ากลุ่มอาหารสดและพลังงาน) เดือนธันวาคม 2557 มีค่าเท่ากับ 105.39 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนสูงขึ้นร้อยละ 1.69 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาสูงขึ้นร้อยละ 0.18 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - ธันวาคม 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 1.59

ดัชนีราคาผู้ผลิต เดือนธันวาคม 2557 มีค่าเท่ากับ 135.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 3.6 จากการลดลงของหมวดผลผลิตเกษตรกรรม ดัชนีราคาตลาดร้อยละ 0.9 ตามการลดลงของผลผลิตการเกษตร ร้อยละ 0.8 ปลาและสัตว์น้ำ ร้อยละ 6.8 หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง ดัชนีราคาตลาดร้อยละ 10.8 ตามการลดลงของราคาลิกไนต์ น้ำมันปิโตรเลียม และก๊าซธรรมชาติ ร้อยละ 14.0 หมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ดัชนีราคาตลาดร้อยละ 3.9 ตามการลดลงของราคาผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ ร้อยละ 0.3 สิ่งทอและผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ร้อยละ 0.3 หนังสือพิมพ์ ผลิตภัณฑ์หนัง และรองเท้า ร้อยละ 0.6 ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ร้อยละ 23.9 เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี ร้อยละ 1.6 ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก ร้อยละ 11.6 โลหะขั้นมูลฐานและผลิตภัณฑ์โลหะ ร้อยละ 1.3 เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์และเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 0.8 ส่วนหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ดัชนีราคาสูงขึ้น ได้แก่ ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ ร้อยละ 0.2 ผลิตภัณฑ์อโลหะ ร้อยละ 1.3 เครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ ร้อยละ 2.0 ยานพาหนะและอุปกรณ์ ร้อยละ 0.3 สินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ ร้อยละ 0.5 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาตลาดร้อยละ 1.1 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - ธันวาคม 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 0.1

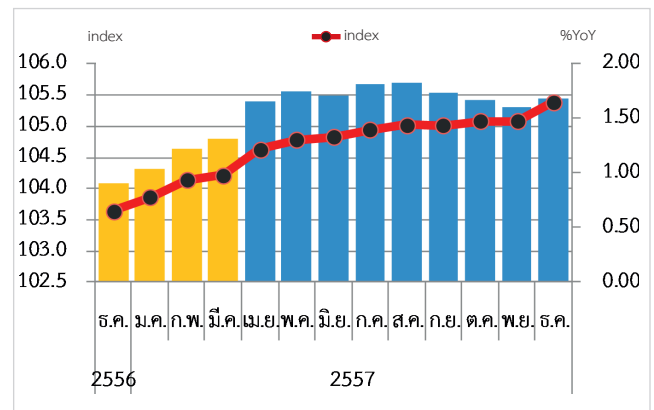
ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เดือนธันวาคม 2557 มีค่าเท่ากับ 124.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 1.6 ซึ่งดัชนีราคาปรับตัวลดลง ได้แก่ หมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก ลดลงร้อยละ 5.6 หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา ลดลงร้อยละ 3.6 หมวดซีเมนต์ ลดลงร้อยละ 2.1 หมวดสุขภัณฑ์ ลดลงร้อยละ 0.3 และหมวดดัชนีราคาที่สูงขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากต้นทุนการผลิตปรับตัวสูงขึ้น โดยดัชนีหมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ สูงขึ้นร้อยละ 0.9 หมวดกระเบื้อง สูงขึ้นร้อยละ 0.2 และหมวดวัสดุก่อสร้างอื่นๆ สูงขึ้นร้อยละ 2.1 ขณะที่หมวดวัสดุฉนวนและหมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีตไม่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากภาวะการก่อสร้างโดยรวมยังทรงตัว เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างลดลงร้อยละ 0.6 และเฉลี่ยเดือนมกราคม - ธันวาคม 2557 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2556 สูงขึ้นร้อยละ 0.7 ○

ที่มา : สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

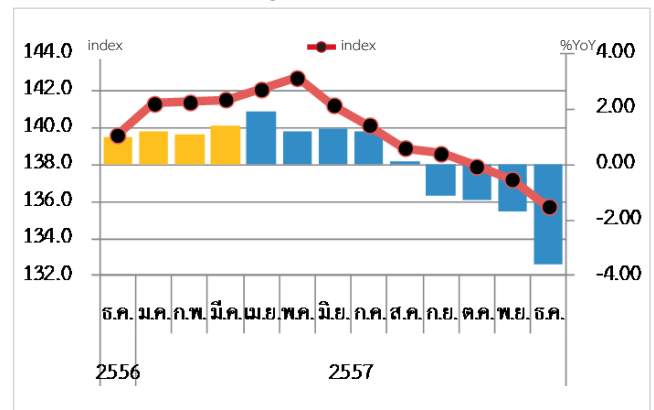
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (ปี 2554 = 100)

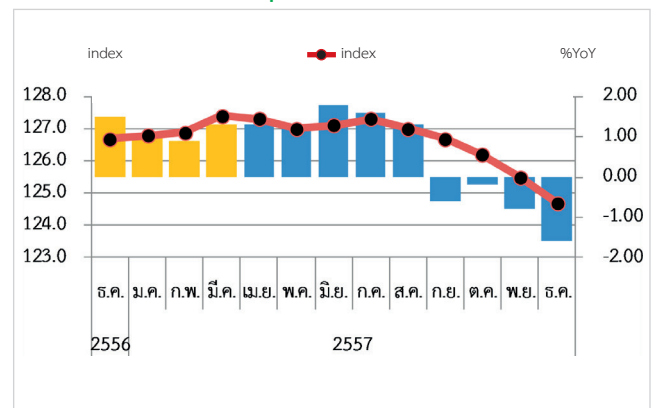
ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ปี 2554 = 100)

ดัชนีราคาผู้ผลิต (ปี 2548 = 100)

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (ปี 2548 = 100)

การค้าระหว่างประเทศของไทย : พหุศจิกาย 2557

การค้าระหว่างประเทศของไทย

	มูลค่า		การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	พหุศจิกาย 57	ม.ค.-พ.ย. 2557	พหุศจิกาย 57	ม.ค.-พ.ย. 2557
ส่งออก	18,568	209,188	-1.00	-0.42
นำเข้า	18,646	210,752	-3.46	-8.99
ดุลการค้า	-78.0	-1,564		

สินค้าและตลาดส่งออก 5 อันดับแรก เดือน พ.ย. 57

สินค้า	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
รถยนต์และส่วนประกอบ	1,967	4.4	10.6	จีน	2,116	-18.7	11.4
เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ	1,603	-2.4	8.6	สหรัฐอเมริกา	2,050	2.7	11.0
อัญมณีและเครื่องประดับ	876	23.5	4.7	ญี่ปุ่น	1,739	-10.7	9.4
น้ำมันสำเร็จรูป	834	-34.2	4.5	มาเลเซีย	1,259	11.7	6.8
เม็ดพลาสติก	789	5.9	4.3	ฮ่องกง	1,025	1.8	5.5

สินค้าและแหล่งนำเข้า 5 อันดับแรก เดือน พ.ย. 57

สินค้า	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
น้ำมันดิบ	2,145	-29.0	11.5	จีน	3,560	5.6	19.1
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	1,657	-16.5	8.9	ญี่ปุ่น	2,911	-8.4	15.6
เครื่องเพชรพลอยอัญมณี เงินแท้ และทองคำ	1,308	38.3	7.0	สหรัฐอเมริกา	1,460	24.0	7.8
เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	1,269	4.0	6.8	สหรัฐอเมริกา	1,109	-12.0	6.0
เคมีภัณฑ์	1,103	-14.4	5.9	มาเลเซีย	994	4.8	5.3

ดัชนีราคาส่งออก - นำเข้า

ดัชนีราคา	การเปลี่ยนแปลง (%MoM)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	ก.ย. 57	ต.ค. 57	พ.ย. 57	พ.ย. 57	ม.ค. - พ.ย. 57
ส่งออก	-0.4	-0.3	-0.5	-1.1	-0.9
นำเข้า	-1.1	-1.4	-2.1	-5.1	-1.3

หมายเหตุ มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

การส่งออก

เดือนพหุศจิกาย 2557 มีมูลค่า 18,568 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 1.00 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรภาพรวมลดลงร้อยละ 8.5 โดยยางพารา (-43.0%) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (-3.6%) ไก่สดแช่แข็งและแปรรูป (-6.5%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (-11.6%) และผักผลไม้สดแช่แข็งและแปรรูป (-10.3%) ในขณะที่ข้าว (+12.2%) และน้ำตาล (+94.5%) สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 โดยรถยนต์และอุปกรณ์ (+4.4%) คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (-2.4%) น้ำมันสำเร็จรูป (-34.2%) เม็ดพลาสติก (+5.9%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ จีน (-18.7%) สหรัฐอเมริกา (+2.7%) ญี่ปุ่น (-10.7%) มาเลเซีย (+11.8%) ฮ่องกง (+1.8%)

ระยะ 11 เดือนของปี 57 (ม.ค.-พ.ย.) มีมูลค่า 209,188 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 0.42 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรภาพรวมลดลงร้อยละ 2.8 โดยยางพารา (-25.0%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (-8.0%) น้ำตาล (-7.6%) ในขณะที่ข้าว (+18.5%) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (+11.8%) ผัก ผลไม้สดแช่แข็งและแปรรูป (+11.7%) ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 โดยคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (+2.7%) รถยนต์และอุปกรณ์ (+0.4%) เม็ดพลาสติก (+9.2%) ในขณะที่ อัญมณีและเครื่องประดับ (-1.4%) น้ำมันสำเร็จรูป (-10.2%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ จีน (-6.7%) สหรัฐอเมริกา (+3.3%) ญี่ปุ่น (-1.7%) ฮ่องกง (-3.9%) และมาเลเซีย (-1.0%)

การนำเข้า

เดือนพหุศจิกาย 2557 มีมูลค่า 18,646 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 3.46 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการลดลงของน้ำมันดิบ (-28.9%) เครื่องจักรกล (-16.5%) เคมีภัณฑ์ (-14.4%) ขณะที่ เครื่องจักรไฟฟ้า (+4.0%) และเหล็ก (+6.9%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (+5.6%) ญี่ปุ่น (-8.4%) สหรัฐอเมริกา (+24.0%) สหรัฐอาหรับฯ (-12.0%) มาเลเซีย (+5.3%)

ระยะ 11 เดือนของปี 57 (ม.ค.-พ.ย.) มีมูลค่า 210,752 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 8.99 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการลดลงของน้ำมันดิบ (-12.9%) เครื่องจักรกล (-8.3%) เครื่องจักรไฟฟ้า (+0.2%) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (-8.9%) ขณะที่เคมีภัณฑ์ (+0.5%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (+0.4%) ญี่ปุ่น (-13.8%) สหรัฐอเมริกา (-2.5%) สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (-25.2%) และมาเลเซีย (-4.6%)

ดุลการค้า

เดือนพหุศจิกาย 2557 ขาดดุลการค้ามูลค่า 78.0 ล้านเหรียญสหรัฐ ระยะ 11 เดือนของปี 57 (ม.ค.-พ.ย.) ขาดดุลการค้ามูลค่า 1,563 ล้านเหรียญสหรัฐ

ราคาสินค้าส่งออก

ดัชนีราคาสินค้าส่งออกเดือนพหุศจิกาย 2557 อยู่ที่ 97.8 (ปี 2555=100) ลดลงร้อยละ 1.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของดัชนีราคาส่งออกในหมวดสินค้า หมวดสินค้าเกษตรกรรม ลดลงร้อยละ 7.9 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ลดลงร้อยละ 0.5 และหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 5.4 ขณะที่หมวดสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1

ราคาสินค้านำเข้า

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าเดือนพหุศจิกาย 2557 อยู่ที่ 92.8 (ปี 2555=100) ลดลงร้อยละ 5.1 จากการลดลงของดัชนีราคานำเข้าหมวดหมวดสินค้าเชื้อเพลิงลดลงร้อยละ 18.6 หมวดสินค้าทุนลดลงร้อยละ 1.6 หมวดสินค้าสิ้นค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป ลดลงร้อยละ 1.7 หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค ลดลงร้อยละ 0.6 และหมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่งลดลงร้อยละ 5.5 ○

สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : ธันวาคม 2557

ราคาทองคำ

ราคาทองคำในเดือนธันวาคมโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 18,710 บาท ปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.21 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ราคาทองคำคิดตัวขึ้น เนื่องจากการเข้าซื้อทองคำเพื่อเก็งกำไรของนักลงทุน หลังจากราคาทองคำร่วงลงก่อนหน้านี้ นอกจากนี้ รายงานตัวเลขเศรษฐกิจของสหรัฐที่ออกมาต่ำกว่าที่คาดการณ์ส่งผลเป็นปัจจัยหนุนต่อทองคำให้ปรับตัวเพิ่มขึ้น รวมถึงได้รับปัจจัยบวกจากความกังวลเกี่ยวกับการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก ซึ่งหนุนความต้องการทองคำในฐานะสินทรัพย์ที่ปลอดภัย

ราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันดิบในเดือนธันวาคมปรับตัวลดลง โดยราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ยอยู่ที่ 59.34 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ลดลงจากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 75.67 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ราคาน้ำมันได้รับแรงกดดันจากอุปทานน้ำมันดิบที่ยังคงล้นตลาดหลังจากที่กลุ่มโอเปกตัดสินใจคงกำลังการผลิต ประกอบกับการที่สำนักงานพลังงานสากล (IEA) ประกาศลดคาดการณ์อุปสงค์น้ำมันดิบลง และสถาบันด้านพลังงานสหรัฐฯ (API) รายงานตัวเลขปริมาณน้ำมันดิบคงคลังของสหรัฐฯ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อความต้องการใช้น้ำมันดิบลดลง

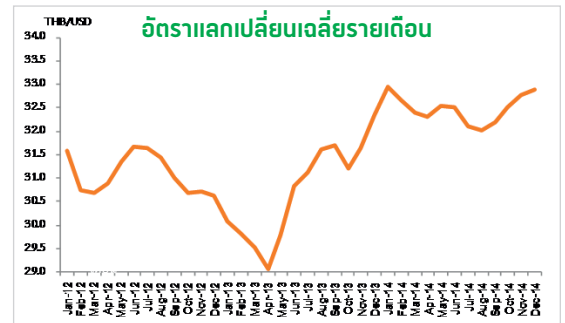
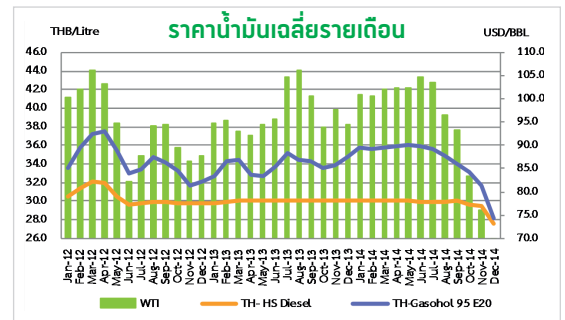
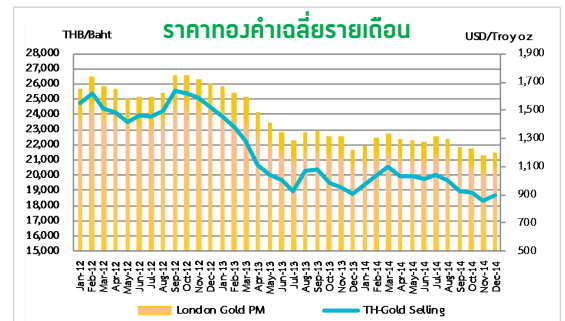
อัตราแลกเปลี่ยน

ค่าเงินบาทในเดือนธันวาคมปรับตัวอ่อนค่าลงโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 32.90 บาทต่อเหรียญสหรัฐ อ่อนค่าจาก 32.78 บาทต่อเหรียญสหรัฐ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยค่าเงินบาทยังเคลื่อนไหวทิศทางเดียวกับภูมิภาคเอเชีย ที่ส่วนใหญ่ค่าเงินอ่อนค่า หลังถูกกดดันจากค่าเงินเหรียญสหรัฐที่แข็งค่าขึ้น ท่ามกลางการตั้งลงของราคาน้ำมันในตลาดโลก

สินค้าเกษตร

ข้าว ราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวขาว 5% (ใหม่) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 1,231.05 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 1,237.50 บาท/100 กิโลกรัม เช่นเดียวกับราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 (ใหม่) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก 2,717.11 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 2,796.25 บาท/100 กิโลกรัม เนื่องจากการสำรองข้าวและส่งออกข้าวก่อนวันหยุดยาวในเทศกาลปีใหม่ สำหรับแนวโน้มเดือนมกราคม คาดว่าราคาข้าวขาว 5% (ใหม่) อาจปรับตัวลดลงเพื่อแข่งขันด้านราคา หลังจากล่าสุดราคาข้าวขาว 5% สูงกว่าประเทศคู่แข่ง ในขณะที่ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 (ใหม่) อาจจะปรับตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากข้าวหอมมะลินาปีนี้จะมีการเก็บเกี่ยวหมดแล้ว ทำให้ช่วงเดือนธ.ค.57-ก.พ.58 เป็นช่วงข้าวทิ้งช่วง ซึ่งส่งผลให้ราคาข้าวหอมมะลิปรับตัวสูงขึ้น

ยางพารา ราคาขายแผ่นรมควันชั้น 3 และราคาขายแท่ง STR 20 (ราคาเฉลี่ย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ และท่าเรือสงขลา) เดือนธันวาคม 2557 เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 53.47 บาท และ 49.18 บาท ตามลำดับ ปรับตัวลดลงจากเดือนที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลจากเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา ราคาน้ำมันที่ปรับตัวลดลง ประกอบกับอุปทานยางพาราที่ยังคงอยู่ในระดับสูง สำหรับราคาในเดือนมกราคม 2558 คาดว่าจะปรับตัวสูงขึ้น จากการดำเนินงานตามโครงการมูลฝอยกักกันชน (Buffer fund) ของรัฐบาล ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรับซื้อยางพาราในตลาด ส่งผลให้อุปทานยางพาราในตลาดลดลง

ราคาสินค้ารายเดือน

เดือน	พ.ย.57	ธ.ค.57	%Δ (MOM)	ปี 2556	ปี 2557	%Δ (YOY)
ข้าว : (Baht/100Kg)						
ข้าวขาว 5% (ใหม่)	1,231.05	1,237.50	0.52	1,451.04	1,227.08	-15.43
ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2	2,717.11	2,796.25	2.91	3,286.79	2,968.98	-9.67
ยางพารา : (Baht/Kg)						
แผ่นรมควัน ชั้น3 (f.o.b)	53.86	53.47	-0.72	85.75	63.78	-25.63
ยางแท่ง STR20 (f.o.b)	50.05	49.18	-1.74	77.42	56.01	-27.65
ทองคำ						
ลอนดอน PM (USD/Troy oz.)	1,176.30	1,202.29	2.21	1,410.87	1,266.36	-10.24
ไทย (THB/Baht)	18,306.00	18,710.00	2.21	20,538.15	19,494.87	-5.08
น้ำมันดิบ : (USD/BBL)						
Dubai	76.11	57.17	-24.89	105.67	96.28	-8.89
WTI	75.67	59.34	-21.58	100.32	93.27	-7.03
อัตราแลกเปลี่ยน						
THB/USD	32.78	32.9	0.37	30.73	32.48	5.71

ฟิลิปปินส์เป็นตลาดที่ไม่ควรมองข้าม เป็นตลาดขนาดใหญ่ด้วยประชากรกว่า 100 ล้านคน และเป็นประชากรที่อยู่ในวัยทำงาน (อายุ 15-64 ปี) มีสูงถึง 62% ที่สำคัญคนฟิลิปปินส์ทุกคนรักการช้อปปิ้งเป็นชีวิตจิตใจโดยเห็นได้จาก การที่มีห้างขนาดยักษ์อยู่แทบทุกภาคของประเทศ เศรษฐกิจฟิลิปปินส์เติบโตเฉลี่ย 7% ต่อปี รายได้หลักของฟิลิปปินส์ มี 2 แหล่ง คือ 1) การส่งเงินกลับของแรงงานฟิลิปปินส์โพ้นทะเล (ปี 2556 มีเงินโอนกลับฯ 22.8 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ขยายตัวเพิ่มขึ้น 6.4% จากปีก่อนหน้า) และ 2) การให้บริการธุรกิจผ่านระบบ IT หรือ BPO (Business Process Outsourcing) เช่น call center, การบริหารข้อมูลบัตรเครดิต และดิจิทัลคอนเทนต์ ซึ่งฟิลิปปินส์กำลังจะเบียดแซงหน้าบังกลาเทศของอินเดียไปแล้ว (ปี 2556 BPO สร้างรายได้ 3.3 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 15% จากปี 2555) ซึ่งทำให้คนฟิลิปปินส์ปัจจุบันใช้เงินกันฟุ่มเฟือยมากกว่าในอดีตอย่างน่าตกใจ ดังจะเห็นได้จาก เครื่องสำอางจากประเทศไทยประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากโดยเป็นผู้นำตลาดและมีส่วนแบ่งตลาดสูงถึง 30% ขณะเดียวกันภาครัฐก็สามารถเก็บภาษีได้เป็นกอบเป็นกำมากขึ้น สามารถสร้างโครงสร้างพื้นฐานมากมาย ทั้งถนน สนามบิน โครงการรถไฟฟ้า ท่าเรือ ทำให้อุตสาหกรรมก่อสร้างของฟิลิปปินส์ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สินค้าไทยที่กำลังมาแรงในฟิลิปปินส์อื่นๆ ได้แก่ ยานยนต์/ชิ้นส่วนยานยนต์ โดยมีส่วนแบ่งตลาดกว่า 30 % เช่นกัน นอกจากนี้ จะเป็น คอมพิวเตอร์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง ตู้เย็น ข้าว และเครื่องปรับอากาศ เป็นต้น

เวทีการประชุม “Cambodia Outlook Conference” ของ กัมพูชาได้แถลงผลการระดมความคิดเห็นภาครัฐ-เอกชนเมื่อเร็วๆ นี้ ว่าเศรษฐกิจกัมพูชามีแนวโน้มเติบโตราว 7% ในอีกหลายปีข้างหน้า และจะสามารถพัฒนาเป็นประเทศที่มีรายได้อยู่ในระดับ Lower Middle Income ภายใน 1-2 ปีข้างหน้า อันเนื่องมาจากการลงทุนจากต่างประเทศยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ทั้งจากประเทศไทย จีน และเวียดนาม รวมทั้งญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ อย่างไรก็ตามปัญหาสำคัญของกัมพูชาคือ การขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ อาทิเช่น บุคลากรทางด้านวิศวกรรมที่จบการศึกษาใหม่ในกัมพูชา จำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติมเป็นระยะเวลา 2 ปี จึงจะสามารถทำงานได้ อีกทั้งกัมพูชามีต้นทุนการผลิตสินค้าสูง โดยมีต้นทุนการส่งออกสูงถึง 70% ของมูลค่าสินค้า เนื่องจากความไม่พร้อมหลายด้าน เช่น ด้านพลังงานและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่ขาดแคลน ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพัฒนาและปรับปรุงอีกระยะหนึ่ง นอกจากนี้ กัมพูชายังเป็น 1 จาก 2 ประเทศในโลกที่ผู้ส่งออกจำเป็นต้องมีใบอนุญาตสำหรับการส่งออก

ลาวจัดงานท่องเที่ยววัฒนธรรมและงานแสดงสินค้าสากล ครั้งที่ 1 ซึ่งเป็นการร่วมมือกันของ 4 ประเทศ (ลาว-พม่า-จีน-ไทย) เมื่อวันที่ 4-10 ธันวาคม 2557 ที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสามเหลี่ยมทองคำ แขวงบ่อแก้ว เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยทั้ง 4 ประเทศได้นำสินค้าไปจำหน่ายกว่า 500 รายการ ทั้งนี้ รัฐบาล สปป. ลาว ได้ตั้งเป้าให้บ่อแก้วเป็นเมืองเศรษฐกิจสำคัญเชื่อมเส้นทางทางการค้ากับทั้ง 4 ประเทศโดยผ่านถนน R3A และสะพานมิตรภาพแห่งที่ 4 เชียงของ-บ่อแก้ว ขณะที่นักลงทุนไทยก็ได้เข้าไปพัฒนา “นาคราชนคร” ซึ่งเป็นเมืองที่อยู่ตรงถนน R3A เชิงสะพานมิตรภาพแห่งที่ 4 โดยพัฒนาเป็นศูนย์กระจายสินค้าและการท่องเที่ยวครบวงจรไม่ว่าจะเป็น มอลล์ สถานีขนส่ง เมืองโบราณ สนามกอล์ฟ ธนาคาร พาณิชยกรรม และบ้านพักตากอากาศ ทั้งนี้ สปป. ลาว คาดว่าชาวจีนกว่า 200 ล้านคนที่เต็มใจนิยมท่องเที่ยวในประเทศจะทะลักมาเที่ยวบ่อแก้วแล้วต่อมายังเชียงรายและเชียงใหม่มากขึ้นแน่นอนเมื่อการเดินทางมายังสะพานมิตรภาพแห่งที่ 4 มีความสะดวกมากขึ้นเช่นปัจจุบัน

ร้านค้าออนไลน์ในอินโดนีเซียกำลังมาแรงและกลายเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจของลูกค้าเพื่อหลีกเลี่ยงวิกฤติจราจร (เพื่อไปช้อปปิ้ง) ในแดนอิเหนาที่สาหัสสารจรจขึ้นทุกวัน อย่างไรก็ตามระบบโครงสร้างพื้นฐานทางการชำระเงินออนไลน์ในอินโดนีเซียยังคงไม่สมบูรณ์ โดยการชำระเงินในการซื้อขายสินค้าออนไลน์ส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบของการโอนเงินจากบัญชีของลูกค้าไปยังบัญชีของผู้ขาย ส่วนการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตมีสัดส่วนแค่ 30% เท่านั้น ร้านค้าออนไลน์ช้อปปิ้งรายใหญ่ในประเทศอินโดนีเซีย ได้แก่ KASKUS.co.id, OLX.co.id, BERNIAGA.com, LAZADA INDONESIA.co.id, BHINNEKA.com, AGODA.com, ZAROLA.co.id, TIKET.com, GROUPON.co.id, BIBLI.com, ELEVANIA.co.id, RAKUTEN.co.id ต่อไปนี้จะเปิดตลาดอิเหนาไม่ต้องบินไปก็ขายออนไลน์ได้แล้ว

